

A Vasárnapi Újság az új év első adásában művészekről, újságírókról, közéleti szereplőkről, politikusokról kérdezte: - Miként tekintenek Magyarország jövőjére?

Tolcsvay Béla énekmondó: - Én hiszek abban, hogy a világ e táján született emberek csak azért is összefognak a saját érdekükben, és a saját életüket megpróbálják úgy irányítani, mindenféle külső rosszindulatok ellenére, hogy mégis csak kiderüljön az ég felettünk, és csak azért is boldogságban éljük itt az életünket. A Vasárnapi Újság az új év első adásában művészekről, újságírókról, közéleti szereplőkről, politikusokról kérdezte:

- Miként

tekintenek Magyarország jövőjére?

Tolcsvay Béla énekmondó: - Én hiszek abban, hogy a világ e táján született emberek csak azért is összefognak a saját érdekükben, és a saját életüket megpróbálják úgy irányítani, mindenféle külső rosszindulatok ellenére, hogy mégis csak kiderüljön az ég felettünk, és csak azért is boldogságban éljük itt az életünket.

Modor Ádám történész, a kommunista rendszer kutatója: - Választások lesznek 2006-ban. Nagyon sokan reménykednek abban, hogy az új kormányzat le fogja vonni azokat a konzekvenciákat, amelyeket az eltelt tizenöt év, a rendszerváltás tizenöt éve megérlelt bennük. Én úgy érzem, hogy egy komoly legitimációs válság van Közép-Kelet Európában, tehát a posztkommunista országokban, annak ellenére, hogy némely országokat sikerült az Európai Unióhoz csatlakoztatni. Ez egy gyarmati helyzet, amit az Unión belül ezek az országok jelenleg megélnék. Végig kell gondolni, őszintén szembenézve a múlt hagyatékával, hogy mit is hurcolunk magunkkal, mit hurcolunk a génjeinkben, mit hurcolunk a fejünkben, és mit hurcolunk a szívünkben.

Én optimista alkat vagyok, jönnek ki az iskolából a generációk, és munkába állnak azok, akik már nem a kommunizmus iskolájába jártak, akik már megtapasztalták a szabadság levegőjét. Egy felszabadultabb légkörben, őszintébb légkörben élnek és alkotnak véleményt, és én nagyon hiszek ezekben az új generációkban, hogy változást fognak hozni Magyarország életébe, és Széchenyivel szólva ismét majd elmondhatjuk: a XXI. századi Magyarország nem volt, hanem lesz!

Murányi László, volt televíziós újságíró, a Nemzeti Újságíró Tanoda vezetője: - Rettentő nehéz éven vagyunk túl, és Isten segítségével meg fog maradni a hit, a remény és a szeretet. Egy ezer éve keresztény országban ez nem lehetséges másként, még akkor sem ha négyéves politikai ellenkurzusok mást szeretnének. A keresztény világ alapértékeire tör egy másik világ, amely épp a legfontosabbat, a hitet, a reményt akarja elvenni, ezért elfedi, tagadja, megmásítja a történelmet, és a szeretet helyébe a gyűlöletet ülteti. Ez kiált a képernyőkről, szól a multikereskedelmi rádióinak hangszóróiból. Persze tegyük hozzá mindig, hogy az úgynevezett sajtószabadság jegyében. Sokakat vakká és süketekké tettek. A legnagyobb hatalom ma - és a legfontosabb - a butítás, az agyak birtoklása. Az, hogy hidd el, amit különben nem hinnél el, de majd annyiszor ismételjük, hogy végül majd rábólintasz. Akik ezt végzik, az én olvasatomban a szellemi rabszolgaartócok.

Magyarországon 1990 óta csaknem sajtós Bach-korszak van. Béke helyett az anarchia Magyarországa van. Egy olyan országban élünk, amelyet bizonyos emberek vagy csoportok széthordtak, kiloptak, és ha nem ütünk a kezükre hamarosan, akkor az utolsó akácfát is el

fogják adni. A nemsokára szavazók az ismeretségi körömben régen kapkodják a fejüket, hogy ezt akartuk mi 1990-ben? Olyan esztendőt szeretnék, hogy az emberek végre rádöbbenjenek: végórás időben vagyunk. Olyan esztendőt szeretnék tehát, ahol a nemzet felemeli a tekintetét, és a látóhatáron túl az ég felé is tud nézni. Kiskőrösinek vallom magamat, és ezt mindig igen büszkén teszem. Hadd idézzem ide Petőfi dübörgő sorait: "Ébredj, ébredj"! Istenverte nemzet. Mert, ha most nem ébredsz, soha többé nem lesz ébredésed."

Elmer István, újságíró, az Új Ember című lap munkatársa: - Szokták közkeletűen azt mondani, hogy jobb újesztendőt vár az ember, mint amilyen lesz. Nyilvánvaló, hogy az emberek gondolkodásában a következő évvel kapcsolatban elsősorban a politikai vonatkozások állnak a középpontban. A választások, a választások kimenetele. Én szeretném ezt a gondolkodásmódot, ha úgy tetszik, megemelni. Ne fogadjuk el, hogy az életünk a politikai játszmáknak kiszolgáltatott, emelkedjünk a mindennapok meglehetősen alacsony szintű vitái és erkölcsi dilemmái fölé, és próbáljuk meg a saját életünket a maga szellemi-lelki valóságában élni és megvalósítani!

Kozma Imre atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat vezetője: - Ki kell lépni abból a körből, amely sajnós túlságosan is meghatározza a mi világunkat. Ez a világ, amelyben mi élünk, individualista világ. Öntörvényű ez a világ, túlságosan hangsúlyozza az egyénnek a szerepét, az egyénnek a lehetőségét, és ebben az esetben nagyon fontos lenne, hogy az embereket rádöbbentsük arra, hogy az egyén adottságai, az egyén lehetőségei arra valók, hogy azzal a közösséget szolgálja az ember, azt a közösségi javára fordítsa. Közben nem kell attól tartani, hogy ő maga kevesebb lesz, elszegényedik, sőt az ember több lesz, ha erre képes, és nem fog elszegényedni, mert nem fogyatkozik, aki ad, hanem mindig gazdagabb lesz. Talán nagyobb hangsúlyt kellene adni a lelki gazdagodásnak.

Jakab István, a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Országos Szövetségének elnöke: - A rendszerváltás tizenöt esztendeje a magyar gazdák számára a megpróbáltatások időszaka, az útkeresés időszaka és a veszteségek elviselésének időszaka volt. Csendesen tudtunk építkezni, de hála Istennek együtt vagyunk, és azt örömmel elmondhatom, hogy a volt kommunista országok közül egyedül Magyarországon a termőföld 57 százalékát a magyar gazdák művelik. Ez az időszak nagyon megviselt bennünket, de meg is acélozta az akaratomkat. Ki tudtunk állni a saját ügyünk mellett. Amikor bennünket próbáltak a legnehezebb helyzetben szinte ellehetetleníteni, akkor erősödöttünk igazán. Ez adott hitet és erőt ahhoz, hogy 2006-ban egy egységes, erős, magyar gazdatársadalom induljon egy olyan küzdelemben, ahol pontosan tudja minden tagunk, minden magyar gazda, hogy ez az utolsó esély.

Nincs több lehetőség, most választani kell. Két rendszer közül választunk. Az egyik: Dél-Amerika, a latifundiumok, a nagy birtokrendszer, a nemzetközi nagytőke és a cselédsors. A másik: Európa, az emberi léptékű gazdaságok, a gazdaösszefogás az egyérendekőség alapján és a sikeres gazdálkodás, a gazdáknak a saját földjükön történő megmaradása. Egészséges élelmiszert lehet előállítanunk saját magunk számára, és egészséges élelmiszert az igényes vásárlók számára. Ez hosszú távon biztonságot ad, van saját életünk, van saját programunk és megítélésünk szerint van saját jövőnk is.

Csath Magdolna, közgazdász: - Hogyha az előző évi eredményekből indulunk ki, akkor olyan nagyon optimisták nem lehetnénk, mert sok gond volt a gazdaságban is, a társadalomban

különösképpen. Tudjuk, hogy az értékrend körül is eléggé sok a bizonytalanság, de azt is tudjuk, hogy ebben az évben választások lesznek, és a választások mindig felpozícionálják a társadalmat. Sok új jó gondolat kerül felszínre, az emberek általában ilyenkor hisznek abban, hogy jobb lesz, mint amilyen előtte volt. Ebben hihetünk is. Nem lehet olyan rossz a helyzet se a gazdaságban, se a társadalomban, hogy azon ne lehetne javítani. Tehát én abban hiszek, hogy 2006 egy jobb év lesz, mint 2005 volt, az embereknek lehetőségük lesz arra, hogy ne csak az életszínvonalukat emeljék, ne csak jobb munkalehetőségeket találjanak, hanem kicsit a lelkükben is megnyugodjanak, és a családjukban is boldogabb legyen az élet, és 2006-ot úgy fejezzük be, hogy na ez az év jó volt, és megérte újra kezdeni.

Tökéczki László, történész: - Az elmúlt tizenöt év többé-kevésbé ezt az országot levitte arra a pontra, ahonnan már csak felfelé vezet az út. Keresztény emberként pedig eleve optimistán kell tekintenem a jövőt, függetlenül attól, hogy realizmus van bennem. Tehát itt nagyon gyors pozitív változásokra nem lehet számítani, de én úgy gondolom, hogy a magyar társadalom többsége egyre inkább megéri, egyre inkább felnő ahhoz a feladathoz, hogy saját maga kezébe vegye jövőjének alakítását, és a sokféle reklám, a sokféle manipuláció, a sokféle hazugság, a sokféle üres ember és olyan politikai erő fogságából, akik ezért, azért, amazért az átmosott agyoknak a birtoklásával itt másfél évtizedig megakadályozták sok mindent. Azok lassan el fognak tűnni, jön egy új generáció, amelyik tulajdonképpen már mentes az agymosástól. Másféle agymosás alatt ők is vannak, de képesek arra, hogy ennek az országnak az ügyét jobb irányba vigyék.

Optimista vagyok Magyarország jövőjét tekintve. Ez az ország annyiszor talpra állt már a történelemben, talpra fog állni most is.

Veres András püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára: - Kicsit szorongva a jövőtől bizonytalansági érzés mindnyájunkat hatalmába keríthet, és az elmúlt hetek politikai csatározása ezt sajnos legtöbbszörünkben bizonyára felerősítette. Én mégis bizakodással és örömmel tekintek ez év felé, hiszen azt éreznünk kell, hogy az Isten kezében vagyunk.

A történelem is, az emberek is, a kormányok is, és minden politikai hatalom, és ahogy szoktuk gyakran idézni közmondásban is, az istenszeretőknek minden a javukra válik. És nem utolsósorban bizakodással tekintek azért is az új év felé, mert püspöki konferenciánk meghirdette a jeles évfordulóink kapcsán azt az ima és engesztelő évet, amelyben szeretnénk országszerte minden katolikus templomban az egész év folyamán imádságokat mondani nemzetünk, népünk erkölcsi megújulásáért és felemelkedéséért. Ettől én nagyon sok erőt, kegyelmet várok, és biztos vagyok benne, hogy ha ezt az imádságot közösen egymásért, együtt végezzük, ennek az egész nemzet javát, hasznát fogja látni.